

vi hentyder til: dem, der har brug for det, men som er udelukket fra det. De andre skal nok finde ud af at få hjælp på den ene eller den anden måde, men det var jo rarere, hvis det var ved lægens hjælp.

Derfor understregede jeg jo også ved førstebehandlingen det principielle i, at vi har en sygehuslov, hvor der står, at der er fri og lige adgang. Og det er der så ikke. Var det så endda bare det, at man kunne gå hen og betale sig til en læges hjælp på en privatklinik, men det kan man heller ikke. Det har man heller ikke valgt man skulle kunne. Men alle andre må, som det er sagt før, gerne hjælpe til.

Så er der et ændringsforslag til behandling i dag, som har en meget besynderlig form for logik, idet fru Margrete Auken ønsker at ophæve den diskrimination, som jeg synes der ligger i, at man overhovedet har undtaget en ganske bestemt gruppe mennesker fra lægehjælp. Det gør man så godt ved at indføre en anden type diskrimination, nemlig at det præcis på det her smalle område er et spørgsmål om at få oplyst, hvem faderen er. Jeg kan godt forstå, hvis man forfølger det mål, som man vel tabte, da lov om kunstig befrugtning blev vedtaget, nemlig at få ophævet anonymiteten, men jeg synes, det er en diskrimination at indføre det på det her smalle område.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kan simpelt hen ikke få ind i knolden, hvorfor fru Yvonne Herløv Andersen er så optaget af, at der skal være så mange som muligt, der diskriminerer. Det er, som om det er blevet en mærkesag, at man ikke vil kunne læse andre holdninger ud af det, vi siger, end at så må det være en anden lusket måde at indsmugle diskrimination i sagen på.

Jeg har i denne her samling hele vejen igenem – og det har de også, som jeg taler for – været optaget af barnets tarv, og det må fru Yvonne Herløv Andersen undskylde mig, det har altså været mit mål i denne her sag. Det kan godt være, vi skal lande i generelt at ophæve donoranonymiteten, det kan godt være, af hensyn til barnet. Det tyder nogle af de meldinger, vi har fået fra FN, på.

Det, vi har sagt indtil videre, er – fordi vi godt ville hjælpe præcis den gruppe, som fru Anne Baastrup taler om, fordi det er præcis den gruppe, det drejer sig om: Jamen hvis de kan komme her uden at skulle have en mand med,

som så, hvad skal vi sige, uærligt skal sige, at han vil være far til barnet, så skal de kunne få lov til at få den hjælp. Men vi vil stadig væk beskytte barnet først og fremmest. Og det er ikke diskrimination, ligeegyldigt hvor ivrig fru Yvonne Herløv Andersen er efter at få understreget det som diskrimination.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg bad om, men fik ikke noget svar på den besynderlige form for logik, der ligger i at ville ophæve én diskrimination og så indføre en anden for præcis den samme gruppe. Måske er det for at få lidt balance i det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu siger jeg det, og jeg håber, det bliver sidste gang, jeg skal sige det til fru Yvonne Herløv Andersen: Det er ikke diskrimination! Vi vil sikre, at barnet på en eller anden måde har en far og ikke bare en klat, og dér er den primære interesse altså barnet. Det er den svage part i det her og det, uanset hvad fru Yvonne Herløv Andersen prøver at pådutte mig og andre i denne her sag. Der er måske nogle, der diskriminerer, det skal jeg ikke kunne sige, men vi er en meget stor gruppe, der meget vil have os frabedt de dér ubehagelige beskyldninger fra fru Yvonne Herløv Andersen, som om det var en lyst at blive diskrimineret, hvis man var lesbisk.

Vibeke Peschardt (RV):

Der kan jo siges mange spændende ting om diskrimination, men jeg vil godt repetere fra førstebehandlingen af forslaget til ændring af loven. Det gik faktisk ud på at ophæve diskrimination, nemlig den diskrimination, der er i forhold til sygehusloven. Der er grund til at repetere, at man ved at beholde lov om kunstig befrugtning, som den er i øjeblikket, diskriminerer en bestemt gruppe ud, ikke bare fra offentlig sygehusbehandling, men også fra sygehusbehandling i det private system. Det betyder, at læger på private klinikker ikke kan foretage insemination af enlige kvinder, og det mener jeg er diskriminerende over for den gruppe. Samtidig er det kriminaliserende over for de læger, der så måske gør det alligevel.

Endelig kan man sige, at det forhindrer jo ikke nogen i at rejse til Sverige eller et andet sted og få foretaget de her behandlinger. Det